LLOCS

DIARI DEL PROJECTE

www.tpkonline.com / www.xtec.es/ceippratdelamanta

Dijous, 1 DE MAIG DE 2003
Any I. Número 0

EDICIÓ **ESPECIAL**
Gratuït

EL 9 DE MAIG, A LES CINC DE LA TARDA, S'INAUGURA UN NOU ESPAI A SANTA EULÀLIA

Perquè totes les vides siguin feliçment fantàstiques

Una plataforma dissenyada pels nois i per les noies del CEIP Prat de la Manta culmina el projecte "Llocs"

TPK i el Centre Cultural de Santa Eulàlia han participat en el projecte

Una exposició mostrarà el procés de treball coincidint amb la presentació de la plataforma

INAUGURACIÓ DE LA PLATAFORMA

El pròxim divendres 9 de maig, a les cinc de la tarda, a la renovada plaça del Centre Cultural Santa Eulàlia, tindrà lloc la presentació al barri de la plataforma anomenada *Perquè totes les vides siguin feliçment fantàstiques*.

Aquest acte, que serà presidit per l'alcalde de la ciutat, Celestino Corbacho, suposarà la culminació del treball realitzat els darrers tres anys per noies i per nois del CEIP Prat de la Manta a partir d'un projecte –que ha rebut el suport municipal a través de l'Àrea d'Educació i Cultura i de la Regidoria del Districte– compartit entre la mateixa escola i el Taller Pubilla Kasas, d'intervenció artística en el medi urbà: el projecte "Llocs".

El mateix dia s'inaugurarà, també, una exposició al Centre Cultural, oberta fins al 15 de maig, que permetrà conèixer millor el que ha estat aquesta experiència i el valor específic que té la instal·lació d'aquesta plataforma al nostre barri.

No deixa de ser esperançador que, en els moments difícils i de trista indignació que vivim, aquest desig que totes les vides siguin feliçment fantàstiques tingui aviat el seu espai al barri.

A partir del dia 9 us convidem que sigui també el vostre lloc. No us el perdeu!

Emplaçament de la plataforma *Perquè totes les vides siguin feliçment fantàstiques*. / MARILÓ FERNÁNDEZ

Un espai per "no se sap què"

EQUIP PEDAGÒGIC DEL TPK

Diuen que l'urbanisme va ser una disciplina que aparegué per tenir vigilats els habitants de la ciutat. Per poder tenir-los més vigilats. Dient-los quines tasques havien de fer en cada lloc, sense que ningú no es descontrolés. La plataforma que han creat els nens i les nenes delCEIP Prat de la Manta hauria de ser un espai per "no se sap què". De fet, és una plataforma perquè totes les vides siguin feliçment fantàstiques, però, què podria ser això? Tal vegada la plataforma podria servir per pensar-hi.
De moment, durant el projecte "Llocs", els alumnes de l'escola han sortit al carrer, han fet art –contemporani!–, a l'escola han anat artistes, un arquitecte –l'arquitecte ara cerca garrofers pertot arreu– a l'escola s'han fet eleccions i els polítics han fet una feina de nens. Al projecte "Llocs" tothom ha estat una mica "fora del seu lloc".

Un viatge al coneixement artístic

CEIP PRAT DE LA MANTA

El projecte "El barri educa" pretenia fer veure que l'educació no era una prerrogativa única de la família i l'escola. L'entorn, el barri, configura el marc que dóna sentit a tots aquests aprenentatges: el fem servir per viure-hi i ens ensenya a viure. Però, a més dels records i les empremtes que hi deixem, és indispensable el sentiment revolucionari de la transformació perquè ens el puguem fer nostre, perquè, al final, ens hi sentim feliços.
En l'entorn, hi podem intervenir urbanísticament i artísticament, però entenent l'art, com ens van ajudar a aprendre els/les artistes del TPK, com un procés de coneixement a l'abast de tothom i que, a la vegada, ens ajuda a reconèixer-nos.

Per això, la nostra valoració del que és el treball artístic, el procés de creació, ha canviat al llarg d'aquesta experiència. Ha esdevingut dibuixar una imatge poètica que arribi a suposar transformar el nostre "lloc". I crear, és a dir, decidir.
És evident que un procés com aquest només es podia dur a terme en col·laboració per arribar a ser un procés de creació conjunt: amb el TPK, amb l'Ajuntament, amb els tècnics, amb l'escola... Ser una escola oberta vol dir ser capaços de treballar amb els altres, d'arribar a projectes comuns, de buscar acords per fer realitat una creació, una transformació.

(Continua a la pàgina 4.)

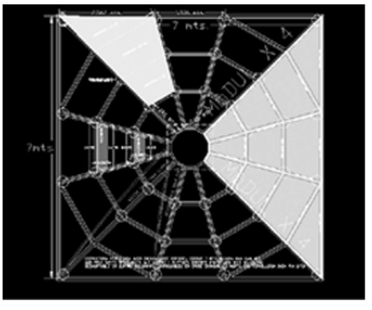

Llocs. Art. Transformació. Participació

El barri de Santa Eulàlia viu de forma intensa el procés de transformació de la ciutat de L'Hospitalet.

Aquesta transformació es concreta en grans actuacions com la Ciutat de la Justícia o la remodelació de l'avinguda de la Granvia, i en actuacions més petites com la millora i la construcció d'equipaments, noves promocions d'habitatges o la urbanització de places i carrers.

Però no hem d'oblidar que tota aquesta transformació té com a objectiu la millora de la qualitat de vida dels veïns i les veïnes. És per això, i atès que l'educació n'és un element bàsic en la millora, que des de 1999 aquesta Regidoria dóna suport als projectes proposats pel CEIP Prat de la Manta: "El barri és escola", "El barri educa" i finalment el projecte "Llocs", tots ells amb un denominador comú: la participació de l'escola en la vida del barri i la feina comuna amb entitats, associacions i serveis del barri.

"Llocs" és un projecte que reflecteix la manera que el CEIP Prat de la Manta té d'entendre l'ensenyament, i entén l'escola com un espai obert d'interrelació amb els altres agents socials que se situen dins del barri, que potencia la participació dels nens i de les nenes i dels seus pares i de les seves mares.

(Continua a la pàgina 4.)

Durant la presentació hi haurà espais per a diferents activitats

La plataforma s'ofereix com un espai d'ús indeterminat que cadascú pot apropiar-se a la seva manera. Les entitats que han participat en el projecte proposen a tots els assistents a la presentació, unes quantes maneres de fer servir la plataforma.

Hi trobareu espais per a la música, el teatre, la fotografia, la pintura o el joc.

PODRÀS DIR LA TEVA davant d'una càmera. La teva opinió sobre la plataforma s'enregistrarà per formar part de l'exposició al Centre Cultural Santa Eulàlia.

Espai joc

Porta-hi una capsa de cartró.

Espai mapa

Assenyala-hi el teu recorregut.

Mapa a les pàgines interiors.

MAPA DE SANTA EULÀLIA

LLOCS t'ofereix el plànol del barri, pots fer-lo servir pel que vulguis. Si el portes el pròxim 9 de maig, a les 17 hores, l'exposarem al Centre Cultural Santa Eulàlia.

Pàgines 2 i 3

Espai mapa

Assenyala-hi el teu recorregut

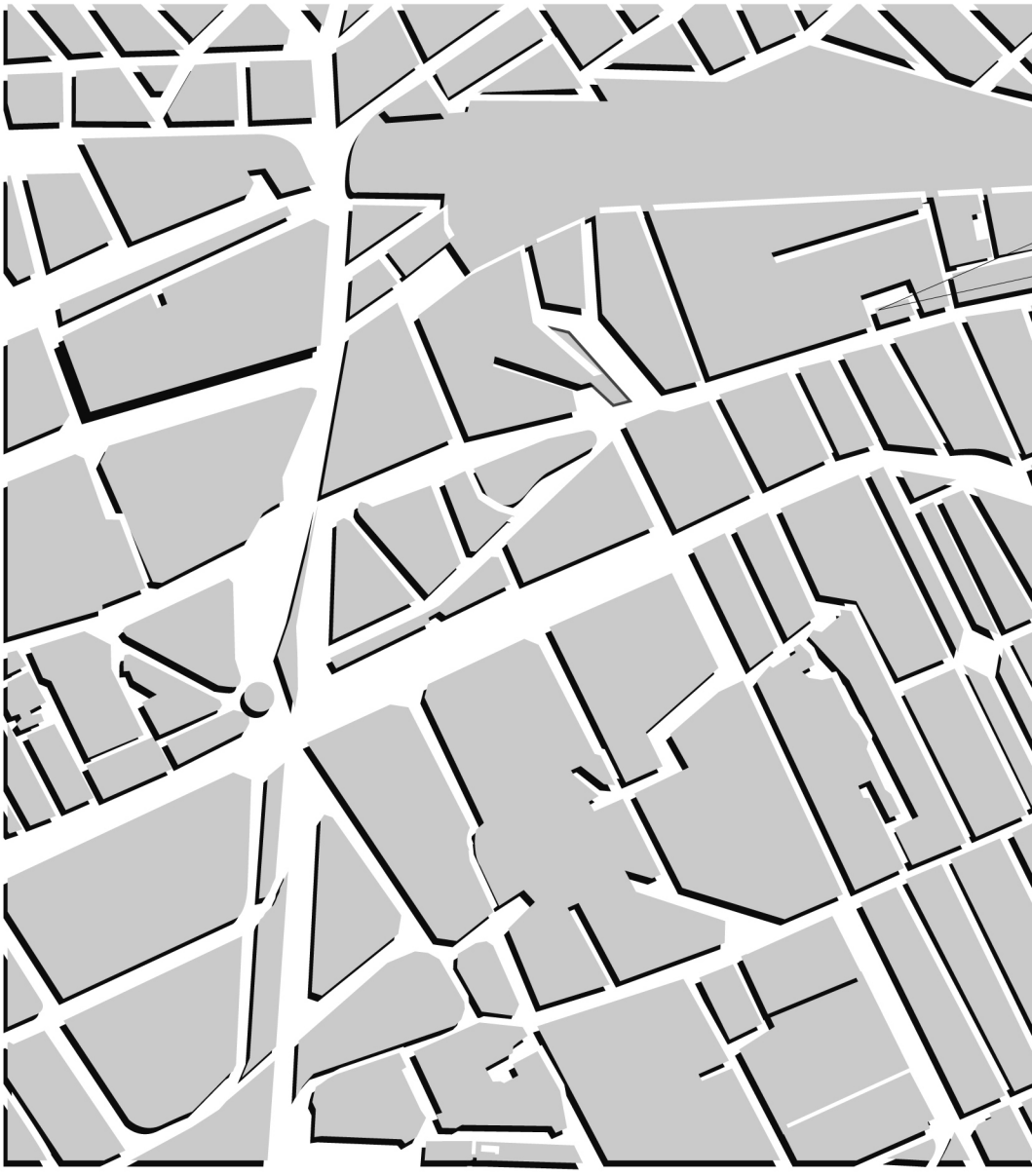

Espai mapa

Assenyala-hi el teu recorregut

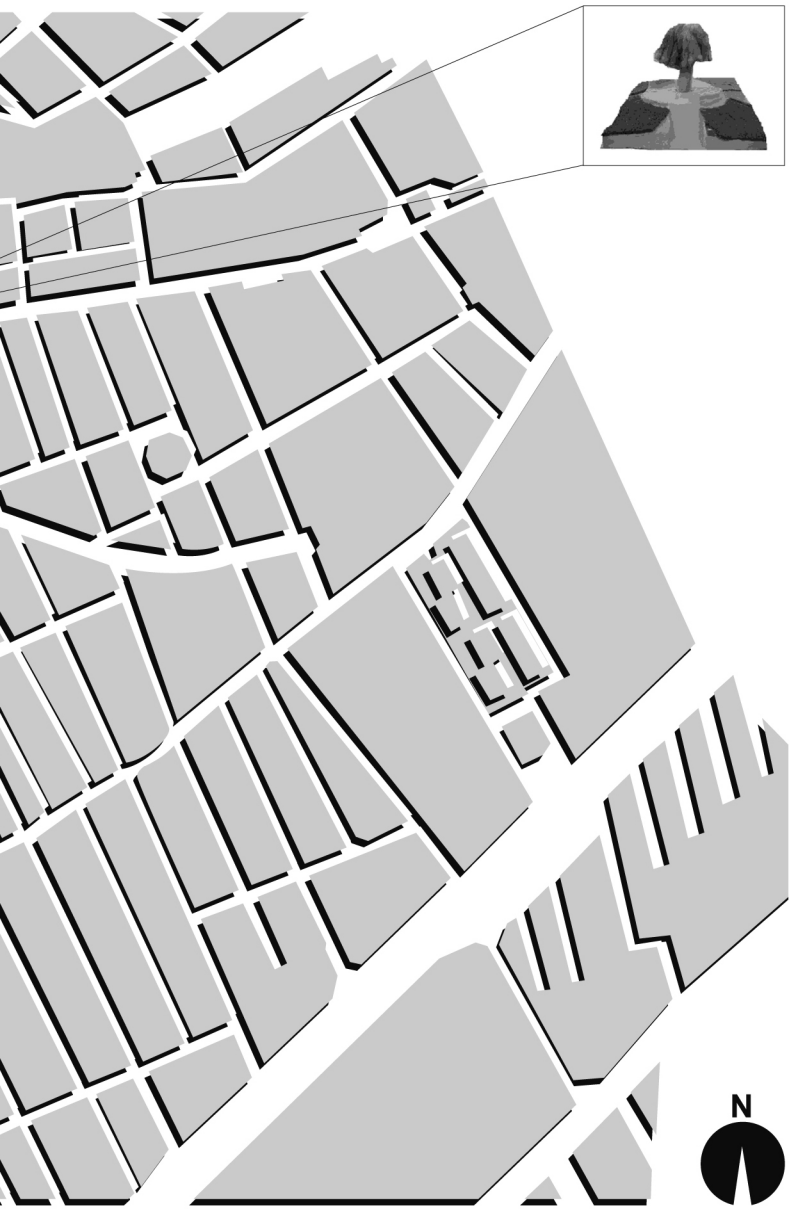

Pensar, parlar, passar

MANUEL DELGADO

Per definir i descriure la pràctica ordinària del vianant –aquest personatge anònim que es traslladа d'un punt a un altre de la ciutat– caldria parlar de trajectòria o transcurs, a fi de subratllar com l'ús de la via pública per part dels passants implica l'aplicació d'un moviment temporal a l'espai. Un espai que en principi ja hi era es veu sacsejat per una energia temporal que el transforma, que converteix un lloc suposat com a sincrònic en una successió diacrònica de punts recorreguts. Un seguit espacial de punts és substituït per una articulació temporal de llocs. Ara, aquí; en uns moments, allà; després, més lluny. Podríem referir-nos –seguint Certeau– a aquesta activitat diagramàtica –línies temporals que segueix un cos que va d'aquí a allà– en termes d'enunciacions de vianants o també de retòriques caminatòries. Caminar és com parlar, emetre un relat, fer proposicions en forma de deportacions i èxodes, de camins i desplaçaments. Caminar és també pensar, fins al punt que tot vianant és en certa manera una mena de filòsof, abstret en els seus pensaments, que converteix llur itinerari en el seu gabinet de treball, la seva taula de despatx, el seu taller o laboratori, l'andròmina que li permet treballar. Tot caminador és també un cavil·lador: tot passejant barrina, rumia, es desplaça des del seu interior. Caminar és, finalment, transcórrer, canviar de lloc amb la sospita que, en realitat, no se'n té. Caminar realitza la literalitat del discórrer, alhora pensar, parlar, passar.

El passant fa alguna cosa més que anar d'un punt a un altre. Fent-ho poetitza la trama ciutadana, en el sentit que la sotmet a pràctiques mòbils que, per insignificants que poguessin semblar, fan de la trama urbana el marc per a una mena d'eloqüència geomètrica, una verbositat feta amb els elements que es va trobant al llarg de la marxa, als seus costats, paral·lelament o perpendicularment a ella. El vianant converteix els indrets pels quals transita en una geografia imaginària feta d'inclusions i exclusions, de plens i de buits, heterogenitza els espais que talla, els colonitza provisionalment a partir d'un criteri secret que els classifica en aptes i no aptes, en apropiats, inapropiats, apropiables i inapropiables. I això ho fa tant si aquest personatge peripatètic és un individu o un grup d'individus, fins i tot una multitud d'individus que acorden circular i/o aturar-se de la mateixa manera, al mateix temps, en una mateixa direcció i amb una intenció comunicacional compartida.

No sempre prenem consciència de la importància de canviar de lloc, del moment just en què ens desplacem, com a part gens banal del fet mateix d'habitar una ciutat. El camí i la ruta han de ser considerats, per aquest biaix, fets socials totals. Això és encara més clar quan l'itinerari no respon a cap necessitat estratègica i sembla gratuït, arbitrari. Les deambulacions de vianants que semblen no respondre a finalitats instrumentals, aquelles que s'executen al marge de les activitats fonamentals de la vida i de les quals aparentment no depèn res important –passejar, fer un tomb, fer una volta–, són aquí considerades com a recursos culturals al servei d'una especulació que és alhora social i intel·lectual, en el sentit que funcionen com una institució social i treballen a partir d'un imaginari i d'una memòria disponibles, els materials primers dels quals són els elements dels entorns pels quals discorren. Les trajectòries que aquesta activitat tria no són mai casuals, sinó que obeeixen mapes ocults, cartografies en què figuren remarcats certs punts considerats singulars i en què s'indiquen camins, senderis i atalls que uneixen entre si aquests indrets especials en una xarxa feta de ressonàncies emocionals, d'eloqüències morals, d'evocacions...

Del passant, no en sabem res en realitat. Tot just una altra cosa que ja ha sortit, però encara no ha arribat. És, literalment, un ésser del llindar, car el seu territori natural és el carrer, que no és sinó un passadís, un corredor entre punts fixos i estables no sols de la trama urbana, sinó també de la societat. Li pertoquen les mateixes característiques que a l'iniciat dels ritus de pas, individu al qual es col·loca transitant entre punts estructurats de l'organigrama social, però que, mentre que canvia de lloc, encarna tot el poder i el perill de l'ambiguïtat.

Manuel Delgado és professor titular d'antropologia a la Universitat de Barcelona

Un viatge al coneixement artístic

(Ve de la pàgina 1.)
La gosadia fantàstica de fer realitat la "plataforma" no deixa de ser paradoxal i alhora significativa en el panorama urbanístic galopantment canviant del nostre barri. I, sens dubte, una modesta i petita contribució per subratllar la importància d'una acció educativa com aquesta, que pretén connectar els coneixements, les experiències i els desigs dels nens, de les nenes i del jovent amb les pràctiques artístiques contemporànies.

Llocs. Art. Transformació. Participació

(Ve de la pàgina 1.)
Aquesta és una bona manera de fer que els ciutadans i les ciutadanes s'impliquin de manera més activa en la vida social i cultural del barri, amb l'esperit emprenedor que sempre ha caracteritzat aquesta ciutat. Així es fa ciutat. I aquesta és una de les raons per les quals el projecte "Llocs" ha tingut el suport de l'Ajuntament amb la implicació de diverses regidories i tècnics municipals.

Del projecte "Llocs" caldria destacar el seu taranná participatiu en diferents àmbits. Participació amb el Taller de Pubilla Kasas per tal de dur a terme un projecte de transformació de l'espai dins del llenguatge de l'art contemporani. Participació amb l'Ajuntament en la transformació urbanística i artística del barri. Participació de tots els estaments de l'escola (alumnat, mares i pares, professorat) en totes les fases del projecte per propiciar-ne una evolució democràtica.

El resultat final d'aquest projecte, que ha durat tres cursos escolars, serà la plataforma que el pròxim dia 9 de maig inaugurarem a la plaça del Centre Cultural Santa Eulàlia. Felicitem de tot cor els nois i les noies del CEIP Prat de la Manta per tot el projecte i especialment pel resultat final de la plataforma *Perquè totes les vides siguin feliçment fantàstiques*. També el seu professorat que amb professionalitat i una gran dosi d'altruisme ha fet possible la materialització d'aquest projecte, que *a priori* i pel caràcter ambiciós del plantejament semblava irrealitzable. I, és clar, felicitem també la gent del Taller de Pubilla Kasas per la seva seriositat en el treball amb els nois i les noies i per la seva imaginació sense límits.

Gaudim, doncs, a partir d'ara d'aquest nou espai d'oci que serà la plataforma i esperem que el lema que la va inspirar sigui una realitat: "perquè totes les vides siguin feliçment fantàstiques".

Regidoria del Districte III (Santa Eulàlia i Granvia Sud)

Treball a la primera fase de "Llocs": es va donar forma a una plataforma provisional / MARILÓ FERNÁNDEZ

El final d'un projecte

L'inici d'una il·lusió

NOIES I NOIS DE 6È DEL CEIP PRAT DE LA MANTA

Aquests dies, els nois i les noies de 6è del Prat de la Manta estem ficats de ple en les activitats finals del projecte "Llocs". És una experiència que hem vist i hem fet créixer juntament amb companyes i companys que ja estan a l'institut. Tots plegats hem volgut parlar-ne, ara que la plataforma és a punt de ser inaugurada, i fer-vos arribar les nostres opinions.

El procés de la seva creació l'hem viscut de diferents maneres però hi ha hagut moltes valoracions compartides: -"Pensava que només seria un treball de plàstica i no creia que arribaria a veure el resultat fet realitat aquí, en el barri."// -"Sí, és un projecte molt especial, sobretot perquè es farà realitat."// -"I una vegada feta la plataforma veiem l'esforç que hi ha posat tothom."// -"I que l'esforç que hem fet servirà per alguna cosa."// -"Per a mi, el projecte "Llocs" ha estat com un somni fet realitat, crec que és el millor projecte que he fet fins ara."

I molts records:
-"Veient la plataforma, recordaré els companys, les companyes, el professorat i els anys que vam treballar junts."// -"Per a mi, també, la plataforma és un record d'un temps que he passat a l'escola."// -"Quan passi pel davant del Centre Cultural em vindran els records de tots aquests anys."//-"Quan hi vagi a jugar recordaré els tres cursos que ha durat el projecte i que bé que ens ho hem passat."
Sobre el disseny final del projecte les opinions han estat més diverses i s'ha creat un cert debat: -"Jo crec que s'han hagut de canviar massa coses i al final la plataforma no s'assembla gaire a la maqueta original."// -"Shan canviat coses per les mesures de seguretat."// -"I també perquè totes les persones puguin pujar-hi. Per això tots els accessos són rampes." // -"Doncs, tot això s'havia de tenir previst amb més antelació per no canviar tant el projecte original."// -"És que una cosa és fer una maqueta amb fang a l'escola i una altra construir-la realment en un espai públic."// -"Jo crec que s'han mantingut els espais inicials amb plantes i amb fusta però que s'han situat d'una altra manera."// -"Quan pensava en la plataforma m'imaginava una palmera però el fet que sigui un garrofer serveix per recuperar un arbre pràcticament desaparegut de L'Hospitalet." // -"Segurament que cadascú se la imaginava a la seva manera però no hem d'oblidar que tota aquesta feinada ha servit per fer una plataforma pública a partir de moltes plataformes individuals."

En el que estem d'acord quan mirem la maqueta de la plataforma és que la seva instal·lació a la plaça del Centre Cultural ha de tenir un sentit pel barri i s'ha de començar a pensar en com la farem servir:

Hi pots fer el que vulguis **perquè** *vols*. **Totes** *les persones hi podran pujar i jugar.*

Que **les vides** *s'ho passin bé jugant i creixent a la plataforma. Expressar uns sentiments perquè* **siguin** *realitat. Anar a la plataforma i somniar* **feliçment** *tot el que s'hi pot. Les estones* **fantàstiques** *que hi passarem junts.* **Perquè** *puguis estirar-te tranquil·lament a la fusta. Ens agradaria que agradés a* **totes** *les persones. Per fer* **les vides** *meravelloses.*

I que **siguin** *les flors dels colors de l'arc de Sant Martí. Podré parlar* **feliçment** *amb les amigues. Tenir-hi aquelles idees* **fantàstiques.** *I també* **perquè** *hi puguis estudiar. Conèixer i olorar* **totes** *les plantes que hi haurà. Volem fer* **les vides** *més felices. Que els petits camins* **siguin** *un passeig mentre llegim el diari. Tothom hi serà* **feliçment** *benvingut. Passar-hi* **fantàstiques** *tardes llegint un llibre a l'ombra del garrofer.*

I és que la plataforma l'hem feta a partir d'una frase que expressa un sentiment: "perquè totes les vides siguin feliçment fantàstiques". Abans que res ens agradaria que la gent que hi vagi tingui aquell sentiment. Us hi esperem!

Repensar el territori des de l'escola

DAVID ARMENGOL

La nostra activitat quotidiana ens porta a generar multiplicitat de relacions respecte a l'entorn urbà que ocupem habitualment. Ja podem ser més o menys conscients d'aquest fet, dels conflictes que implica l'esdeveniment urbà, dels rols que ens atorga, ens demana o, fins i tot, ens obliga a dur a terme. Ja podem ser més o menys joves, més o menys receptius a plantejar-nos aquesta relació individu-lloc, però el que és una realitat és que aquestes mutacions afecten tots aquells que vivim en un territori urbanitzat.

I, fins i tot, afecten les pràctiques artístiques contemporànies que, amb la voluntat de "sortir" dels seus límits expositius i afavorir un contacte "real" amb la gent, obren altres lectures i possibilitats de consum públic dins els teixits urbans. Actuacions i maneres de fer que lluiten perquè aquests entorns compartits deixin de ser mers espais de trànsit, zones de pas entre la privacitat i els destins quotidians (feina, escola, oci...) i es pugin veure i utilitzar com a llocs sensibles a la trobada i a l'intercanvi.

D'aquesta manera d'"actuar", sorgeix el projecte educatiu "Llocs", realitzat pel taller Tepekas al CEIP Prat de la Manta, situat al barri de Santa Eulàlia de L'Hospitalet de Llobregat, amb un objectiu clar: fer pensar els nens i les nenes de primària sobre els seus llocs pròxims, els seus entorns i els vincles que tenen amb ells.

I el mèrit de "Llocs", que acaba amb una intervenció artística (de caire arquitectònic i polític) a l'espai públic sorgida a partir del llarg treball fet amb els nens, no és el fet d'afavorir l'experiència artística perquè aquesta entri en el món escolar, a vegades massa tancat i reglat. El propòsit de "Llocs" és més ambiciós i complex, ja que suposa un esforç col·lectiu, assumit tant per l'equip educador de Tepekas com pel professorat de l'escola, per acostar l'esdeveniment artístic com un possible motor de pensament i reflexió, amb un desenvolupament conceptual molt sòlid (poc habitual en propostes educatives per primària) i adreçat a un sector de població jove i poc acostumat a "construir" des d'ells mateixos, sense pautes familiars i/o escolars.

Per això penso que –tot i l'èxit que suposa pel barri de Santa Eulàlia la creació d'un "nou lloc", que a més a més, pel seu procés de gestació, trenca amb la idea convencional de monument públic–, el gran triomf de la proposta no és aquesta nova identitat territorial que donarà vida a un cert enclavament urbà, sinó la intenció de "donar la paraula" a nens i nenes de 10 o 12 anys perquè ells repensin els seus espais de manera crítica, i generin així una memòria vivencial i pròpia.

Amb aquesta intervenció pública, "Llocs", fa crèixer i millorar l'urbanisme de Santa Eulàlia, però, sobretot, fa crèixer i millorar els estudiants de primària del CEIP Prat de la Manta, els protagonistes indiscutibles de tota aquesta iniciativa.

David Armengol és educador artístic i comissari independent